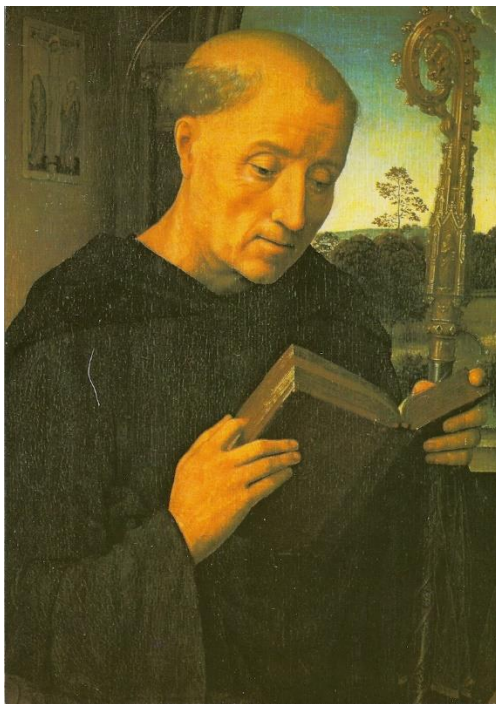

Šv. Benediktas Nursietis

Benediktas yra Vakarų vienuolijos patriarchas. Jis gyveno kaip atsiskyrėlis Subiako kalvose, turėjo daug mokinių, įkūrė garsųjį Monte Kasino vienuolyną ir sukūrė regulą, tapusią visų Vakarų vienuolynų regulų pagrindu. Apie šv. Benediktą savo „Dialogų“ antroje knygoje rašo Grigalius Didysis, kalbėjęs su jo mokiniais ir tiesioginiais jo gyvenimo liudytojais.

Benediktas su dvyne seserimi Scholastika gimė 480 m. Nursijos mieste, turtingoje šeimoje. Tėvai anksti pasiuntė jį į Romą studijuoti teisės ir literatūros. Jis stropiai mokėsi, bet jį piktino pretendentų į popiežiaus sostą (Simacho ir Lauryno) rietenos. Nusivylęs palaidu jaunimo gyvenimu, Benediktas paliko miestą ir su žindyve bei būreliu draugų pasitraukė į Afilą. Čia atkreipė į save žmonių dėmesį stebuklingai sutaisęs sudužusį molio rėtį. Paskui pasitraukė į Subiaką ir apsigyveno oloje, vėliau pavadintoje Sacro Speco („Šventąja ola“). Vienuolis Romanas jam davė vienuolio abitą ir nešiojo maistą. Čia jis išgyveno trejus metus, daug syk buvo gundomas velnio, bet jam nepasidavė, gelbėdamasis erškėčio krūme. Garsas apie Benediktą plačiai pasklido, ir Vikovaro vienuoliai pakvietė jį vadovauti jų vienuolynui. Jis buvo griežtas; vienuoliai bandė jį nunuodyti užnuodytu vynu, bet taurė sudužo Benediktui ją peržegnojus. Jis vėl grįžo į savo olą, tačiau pas jį nepaliovė eję mokiniai – prašė, kad jiems vadovautų.

Tada kalvose buvo pastatyta dvylika nedidelių vienuolynų, kiekviename gyveno po dvylika vienuolių. Vienuolynams vadovavo Benediktas. Jis padarė daug stebuklų. Žmonės Benediktą taip mylėjo, kad vietos kunigas, iš pavydo troškęs jo mirties, pasiuntė šventajam užnuodytą duonos kepaliuką, bet jį pačiupo ir nunešė varnas. Kunigas ir toliau kaip įmanydamas stengėsi kenkti ne tik Benediktui, bet ir jo mokiniams, tad šis nusprendė pasitraukti ir apsigyveno tvirtovėje ant Kasino kalno. Čia įsikūręs 525-529 m. pastatė savo vienuolyną – Dievo miestą, kaip priešingybę velnio miestui ir, išskirtęs šventas pagoniškų dievų giraites, jų šventyklą pašventino šv. Martynui – vienuoliško gyvenimo pradininkui Vakarų pasaulyje. Dar jis pastatydino koplyčią krikščionių atsiskyrėlių idealui šv. Jonui Krikštytojui.

Benedikto veikalas „Regula” išliko iki šių dienų kaip benediktinų gyvenimo taisyklių rinkinys. Pagal ją vienuoliai skiria po lygiai laiko maldai, mokymuisi ir fiziniam darbui. Žodžių Ora et labora – „melskis ir dirbk” – „Reguloje” nėra, bet jie tapo jos pagrindine mintimi, nes išreiškia jos dvasią. Šis ilgas amžius Vakarų vienuolynuose praktikuojamas religinio gyvenimo būdas buvo toks vaisingas, kad 1964 m. spalio 24 d. popiežius Paulius VI Benediktą paskelbė Europos globėju.

Italijoje šv. Benediktas yra Subiako, Monte Kasino ir Palermo globėjas. Dėl pataisyto sodininko peilio, kuris yra užuomina, kad benediktinai mokė žmones lauko darbų, kurių šie anksčiau nedirbo, Benediktas tapo žemdirbių globėju; dėl to, kad statė vienuolynus, globoja inžinierius ir architektus; jis padarė nekenksmingus nuodus, todėl globoja chemikus; be to, globoja katilius, moksleivius, speleologus. Kadangi jo vienuoliai įdirbdavo žemes, 1961 m. liepos 12 d. popiežius Jonas XXIII paskelbė jį melioratorių globėju.